

Hvis jeg forstod skatteministerens kommentarer til det her forslag, så erkender skatteministeren, at der er nogle problemer a la dem, der står i forslaget. Nu ved jeg ikke, om de bliver løst ved hjælp af det her forslag, eller det kommer til at ske i et andet; bare de problemer bliver løst, for hvis det virkelig er tilfældet, synes jeg jo nok, at det ikke kan være rigtigt, at forskellige befolkningsgrupper bliver behandlet forskelligt i et godt dansk samfund, og sådan læser jeg forslaget. Og hvis det er rigtigt, må det være op til landets skatteminister at sørge for, at der sker en ligestilling af befolkningsgrupperne.

Så umiddelbart er vi positive over for de ting, der står i forslaget. Men hvis det er noget, skatteministeren gennem bekendtgørelser eller via nogle af de bemyndigelser, som ministrene i dette land efterhånden har fået, kan ordne administrativt eller på anden vis, synes jeg, ministeren skulle gå i tænkeboks sammen med sine embedsmænd og se at få rettet op på de her problemer.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Niels Højland.

Niels Højland (FP):

Da Fremskridtspartiets ordfører i denne sag, hr. Kim Behnke, desværre ikke kan være til stede, skal jeg på Fremskridtspartiets vegne fremføre vores synspunkter vedrørende dette lovforslag.

Først vil jeg da sige tak for debatten og i særdeleshed til skatteministeren, for jeg kan forstå, at man også i Skatteministeriet kan forstå, at der er nogle problemer her, og at der er problemer, vil man jo komme til at se.

Det er i hvert fald positivt, at vi i løbet af et halvt års tid måske kan få løst op for det her, for det er helt urimeligt, ikke bare, at der her er nogle, der bliver behandlet forskelligt inden for rigets grænser, men også, at der er tilsvarende grupper inden for EU, som vi skal konkurrere med, der har bedre forhold at arbejde under, end danske chauffører har – for at sige det lige ud – for det gør det måske også svært for de eksportvognmandsfirmaer, der har haft nogle dygtige danske chauffører, at beholde de chauffører på arbejdspladsen. Og dér vil jeg da først og fremmest sige, at jeg er glad for, at man i Skatteministeriet ser positivt på at få løst de problemer.

Forslaget har faktisk to dele:

For det første ønsker vi en ligestilling mellem offentligt ansatte og privatansatte, når det gælder adgang til at modtage skattefri refusion af udgifter i forbindelse med arbejde fra arbejdsgiveren. De offentligt ansatte får deres udgifter defineret af den offentlige arbejdsplads og får altså pr. automatik skattefrie penge. Hvorimod den privatansatte skal have sine refusioner forelagt for Ligningsrådet til vurdering.

Den urimelige forskelsbehandling ønsker Fremskridtspartiet at fjerne på den måde, at også offentligt ansattes skattefrie refusioner bliver underlagt Ligningsrådets vurdering.

Den anden del drejer sig om privatansattes mulighed for at få lov til at modtage refusion fra arbejdsgiveren af de udgifter, de faktisk har haft i forbindelse med udførelse af deres arbejde som sælgere, langtidsschauffører eller handelsrejsende.

Fremskridtspartiet har efter Ligningsrådets afgørelse fået utrolig mange henvendelser fra chauffører og virksomheder, der slet ikke kan se det rimelige i afgørelsen, og det drejer sig ikke om folk, som begår skattesnyderi eller foretager skattespekulationer eller lignende. Der er derimod tale om almindelige, hårdtarbejdende mennesker, som får deres privatøkonomi ødelagt af Ligningsrådets afgørelse. Det er langturetschauffører, handelsrejsende og andre aktive mennesker, som hver eneste dag sørger for at sikre omsætning, fremgang og arbejdspladser i danske virksomheder. Det er disse nøglemedarbejdere, man har straffet helt urimeligt eller i hvert fald vil straffe, når afgørelsen træder i kraft.

Når man er på landevejen, har man mange udgifter, der alene skyldes det faktum, at man er på arbejde, for jo længere tid man er hjemmefra, jo større er behovet for at købe mad, vaske sig selv og sit tøj, telefonere og købe småting, som er nødvendige for arbejdet, og Ligningsrådets afgørelse betyder, at udgifterne til disse ting kun kan fradrages, hvis der foreligger bilagsdokumentation.

Problemet er bare, at i masser af disse tilfælde får man ingen bilag eller dokumentation for, at man har haft den pågældende udgift. Hvis en langturetschauffør er på vej ned gennem Europa med gode danske eksportvarer, så får han ingen kvittering, hvis han bruger penge på disse forskellige fornødenheder, f.eks. toiletbesøg eller møntvask, hvor man bare skal komme 5 mark eller et andet beløb i en automat. Dér kommer der ingen kvittering ud.